

Nedjelja, 03.02.2013.g.

JEDNO DUHOVNO RAZMIŠLJANJE, MALO SVJEDOČANSTVO O

VJERI I DUHOVNOSTI JEDNE DRAGE SESTRE U VJERI.

"Dragi brate,

ti si dobro i više nego dobro :-) Taj mir od Boga, radost koju

podari u srcu...to nema cijenu, to se ne može kupiti...A mir ne

možemo ni imati, ako idemo protivno Božjoj volji.

I dobro si rekao, bolje bi pitanje bilo...imaš li problema! To su

dvije različite stvarnosti, koje naučimo razlikovati, tek kad nam

se otvore duhovne oči...kad Boga stavimo na prvo mjesto u

svome životu. Onda, i kad su životne poteškoće, mi možemo biti

dobro s Bogom, iako patimo zbog nekih stvari...Dobijemo

milost, oslobodit se tih nekih navezanosti.

Mogu razumjeti želju tvoje obitelji, da ne iznosiš sve detalje iz

vašeg života, iako se Bog proslavio u tim nekim situacijama.

Doći će vrijeme i prilika, kada ćeš to moći posvjedočiti...i kome

posvjedočiti. Ako je malo mjesto, svi se međusobno

poznaju...onda, nisu svi na isti način hrabri i slobodni pričati o

svom životu, o svim djelima Božjim, koji se odnose na neke

intimnije odnose unutar obitelji. Mislim da i na to treba

misliti...jer, ne zna se svatko s time nositi, jednostavno, nisu

spremni za to. Možda i žele posvjedočiti, ali u anonimnosti...

Nama je naš dragi svećenik često puta napomenuo, da trebamo

sami sebe naučit zaštititi, paziti kome se povjeravamo...posebno,

stvari o kojima ne želimo da baš svi znaju.

Trebamo i moramo svjedočiti, jer smo primili svjetlo...ali i

pripaziti, da drugoga ne povrijedimo.

To je i moje mišljenje, mada ne mora značiti da je ispravno...To

je ono, koliko je meni dano spoznati...A moj se život

počeo mijenjati intenzivnije, s odlascima na sastanke molitvene

zajednice.

I prije sam se ja molila, išla u crkvu, postila...al'

nedostajalo je nešto, nedostajalo je da se ja predam...

Tek, kao da sam zagrebla po površini duhovnosti, ugledala taj

predivan svijet...I, želim ići dalje, želim napredovati, želim

učiti...

A što se tiče okoline i zaposlenja...Okolina uvijek negoduje,

uvijek se nađu oni, koji žele unijeti nemir ako samo Bogu

predani, drugačiji od njih. Teško je reći što da učiniš, nekome sa

strane. Jer, to je tvoj život...i ti sam sebe najbolje poznaješ,

imaš izgrađen svoj odnos s Bogom...brojne darove i spoznaje,

koji ti pomažu raspoznati Božju volju za tebe, u ovom periodu

života...Teško mi je reći, što bi i sama učinila da se nađem u

takvoj situaciji...jer, za sve što kažem da bi bilo dobro učiniti, za

to bi trebala biti i sama spremna posvjedočiti svojim životom.

Osluškuj Božji glas u sebi, već imaš otvoreno srce za to...A ja ću

se pomoliti Duhu Svetom, da te vodi pravim putem, da pomogne

tebi i tvojoj obitelji, nositi se s voljom Božjom...jer, svi smo mi

povezani u Duhom. Svjedočiti nije uvijek lako, ne nailazimo

uvijek na oduševljenje i prihvaćanje...često puta nas zna

dočekati trnovit put.

Moja molitvena zajednica...to je moja oaza mira. Zajednica

postoji već preko 10 godina, al' nigdje nije registrirana pravno,

već postoji tako unutar crkve. Čula sam za njih prije nekih 5

godina, al' tad nisam prepoznala poziv. lako je srce poželjelo

doći, vidjeti...svijet je bio jači, društvo koje nije imalo volje za

takve stvari i ja sam lako odustala. A ovaj put, krenula sam

potpuno sama i ništa me nije moglo zastaviti...ni to što nikoga

ne poznajem, ni što nisam znala što me očekuje. Ne znam

koliko nas točno ima. al' sigurno nas ima 200 i više. I tu je

nemoguće da svatko svakoga baš dobro poznaje. Svaki naš

susret nije isti...Prošla godina je bila drugačija od ove...Mi koji

smo bili početnici, bili smo odvojeni od višegodišnjih članova,

koji bi nama bili koordinatori i pomagači za rad u grupama.

Imali smo dosta slavljenja...i to nas je sve nekako još više

povezivalo, oslobađalo jedne među drugima. Dosta ih je i

odustalo. Zatim smo uz to imali kao predavanja o

sakramentima, o nekim osnovama naše vjere, ponašanju u

crkvi, odijevanju, nekim stavkama iz KKC, o karizmatском

pokretu. Imali smo priliku i postavljati pitanja. Poslije svakog

susreta, svećenik je ostajao dostupan za potrebite...za molitvu

za njih, za savjet, za razgovor... Tu sam jako puno naučila. Iako

sam mislila da to sve poznajem, tako sam se iznenadila koliko

toga nikad nisam ni čula. Imali smo molitve zahvaljivanja,

blagoslova, molitve za ozdravljenje, za izlječenje sjećanja, za

oslobođenje...puno toga. Stariji članovi su nam svjedočili o

svome obraćenju. Imali smo i Biblijski dio, kada bi se pripremali

za nedjeljna čitanja...Svećenik bi nam čitao, a zatim smo mi

nakon kraće meditacije u tišini raspravljali u grupama, kako je

tko doživio ta misna čitanja...da li je netko osjetio neku

posebnu poruku za sebe, svoj život. Time smo se nastojali bolje

upoznati, zblížiti...I zadnji susret pred ljetnu pauzu, bila su

svjedočenja...tko je poželio svjedočiti, što mu se dogodilo kroz

tu godinu dana...bilo je jako dirljivih svjedočanstava, da su me

hvatali trnci, slušajući ih. I na kraju, zahvala Bogu za sve.

Ponovno smo krenuli na jesen...i tada smo činili zajednicu sa

starijim članovima. Svećeniku su dosta pomagali laici, članovi

između nas, koji su imali dar, poziv za to. Tako su se

izmjenjivali susreti...U nekima smo se više molili, u nekima više

slušali, al' slavljenje je uvijek neizostavno.

Traži se redovitost u dolascima i rad na sebi,..to je i razumljivo,

za vlastito dobro. Jednom mjesečno, imamo otvoreni susret,

kada dolaze svi koji požele, koji nisu redovni članovi...I tad

crkva bude prepuna, uvijek nedostaje mjesta.

Vidljivi su plodovi rada zajednice...mnogo je darova Duha

Svetoga...

A sada, naš svećenik želi, da se naša zajednica oformi i pravno,

da uspostavimo neku organizaciju...da budemo registrirani. Tu

će nam pomoći i neki prijatelji iz inozemstva, koji su to već

prošli. Tako da ćemo sada imati malo pojačano učenje o svemu

tome, o karizmatikom pokretu, molitvenim zajednicama. Naš

svećenik se odlučio za taj korak zbog nas, zbog Crkve,

biskupa...da se predstavimo svojim djelovanjem, da i drugi u

nama prepoznaju Božje djelovanje.

Svi samo sada pozvani na molitvu, na tu nakanu...na

preispitivanje samih sebe, gdje se vidimo u zajednici, što želimo

od nje, koliko smo spremni sebe dati...

Jednom mjesečno se organiziramo za cjelodnevno Klanjanje...u

određeni dan, članovi predvode molitvu krunice, prikupljaju

milostinju na nedjeljnim misama...postoji i karitativna sekcija,

slavljenička...

I puno je toga lijepoga, što bih mogla reći o zajednici...al' već

sam ti i ovako dosta produžila, jer riječi počnu same teći.

Želim i tebi lijep boravak u tvojoj molitvenoj zajednici...da bude

na duhovnu korist i tebi i svima drugima, vašim obiteljima,

prijateljima...

I neka te Duh Sveti vodi i upravlja koracima tvojim, na slavu

Božju!

Božji blagoslov!"

